

GORSKI

popotnik

Revija planinskega društva LPP
Leto XXXVIII, avgust 2018

št.

2

UVODNIK	4
E-PLANINEC	4
KAM GREMO	5
42. POHOD ČLANOV PD LPP NA TRIGLAV, 17.–19. 8. 2018.	5
OJSTRICA (2350 m), PLANJAVA (2392 m), 15. 9. 2018 in BRANA (2253 m), TURSKA GORA (2251 m), 16. 9. 2018	6
ŠPLEVTA (2272 m), 29. 9. 2018.	6
VRHOVI NAD SORIŠKO PLANINO, 6. 10. 2018.	6
IZLET V NEZNANO, sobota, 20. 10. 2018.	7
KOSTANJEVA NEDELJA S POBRATENIM SPD TRST, 11. 11. 2018.	7
LAŠČEK (1071 m), 24. 11. 2018	7
VRH NAD GRACIJO (1916 m), 8. 12. 2018	8
PREDNOVOLETNO SREČANJE ČLANOV PD LPP PR' MEHAČK, 15. 12. 2018.	8
DEBELA PEČ (2014 m), 5. 1. –6. 1. 2019	9
28. NOČNI POHOD NA GRMADO, petek, 18. 1. 2019.	9
ŠKABRIJEL, 26. 1. 2019	9
POTEPANJE PO VELIKI PLANINI (1029 m), 16. 2. 2019	10
PLANINA PRI JEZERU, 23. 2. 2019	10
STROKOVNI ČLANKI	11
PLOHE, NEVIHTE, STRELE.....	11
MEDICINA IN DOMAČA ZDRAVILA	13
MLADINSKI KOTIČEK	15
PLANINSKI KROŽEK NA OŠ OSKARJA KOVAČIČA	15
PLANINA PRI JEZERU – 1. SKUPINA OTROK H. C. ANDERSENA, 4.–8. 6. 2018 ...	16
VRTEC NA PLANINI PRI JEZERU – 2. SKUPINA, 11.–15. 6. 2018	18
OTROCI NA PLANINI PRI JEZERU – 3. SKUPINA, 18. –22. 6. 2018.	19
KJE SMO BILI	22
ŠMOHOR, 21. 4. 2018.	22
FURLANOVA POT – GRADIŠKA TURA (793 m)	22
PO TREH FERATAH V DOLINI GLINŠČICE	23
KOŠČEK SONCA BLIZU MORJA	25
ZANIMIVOSTI	27
ODŠEL SI, JANEZ.....	27
NOVOSTI NA NAŠI KOČI	27
E-TURIZEM NA KOČI NA PLANINI PRI JEZERU	32
IN NAJ PLANINSKA POT JE.....	32
NAŠA KOČA SE JE PREKO SATELITA POVEZALA NA INTERNET	33
SMEH V BURNIH DNEH	35
IZLETI PD LPP 2018/19.	36

GORSKI

Popotnik

Leto XXXVIII / št. 2, avgust 2018
ISSN 2232-397X.
Natisnili smo: 250 izvodov

Izdaja:
PLANINSKO DRUŠTVO LPP,
Celovška cesta 160,
1000 Ljubljana,

Tel.: 01 58 22 751,
gsm: 031 259 156
mail: pdlpp1974@gmail.com
url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure, vsak četrtek
od 14:00 do 18:00

Zanj:
TOMO RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:
silva.papez@lpp.si

Odgovorni urednik:
TOMO RUSIMOVICH

Uredniški odbor:
TOMO RUSIMOVICH
BOJANA BURNIK
HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:
SILVA PAPEŽ
SLAVKO KRUŠNIK
GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:
SILVA PAPEŽ
SLAVKO KRUŠNIK

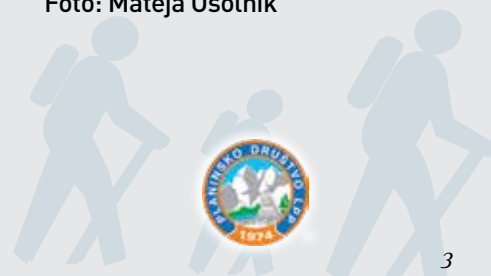
Zunanji sodelavec:
TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:
MAJA POGLAJEN

Grafična priprava za tisk in tisk:
PARTNER GRAF D.O.O.

Fotografija na naslovnici:
Otroci so na taboru na Planini pri
Jezeru spoznavali delo reševalnih
psov (na sliki Troj s svojo skrbnico)

Foto: Mateja Osolnik

E-PLANINEC

TOMO RUSIMVIČ

Veliko stvari se v naši državi začne z e-xxxx, tako kot GOOGLE in drugi spletni ponudniki hočejo izvedeti čim več o ljudeh in njihovih navadah za potrebe spletnega trženja, tudi država hoče vse več podatkov o državljanih, njihovem premoženju itd. Tako se je tudi naše društvo v januarju moralo vpisati v Register dejanskih lastnikov (*»Register dejanskih lastnikov RDL je baza podatkov, v kateri se zbirajo podatki o dejanskih lastnikih z namenom zagotavljanja transparentnosti lastniških struktur poslovnih subjektov in onemogočanja zlorab poslovnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma.«*!?).

Planinska zveza Slovenije je na svoji spletni strani objavila, da ne nasprotuje prizadevanjem pristojnih organov za preprečevanje pranja denarja, vendar pa ocenjuje konkretne rešitve na področju društev v zakonu kot neustrezne (planinska društva nimajo lastnika). Pobudo PZS je AJPes zavrnila; morali smo se registrirati in predsednik društva je »dejanski lastnik«, v primeru izvolitve novega predsednika pa se je treba na novo registrirati.

V februarju smo na 7. konferenci o planinskem gospodarstvu, ki ga je organizirala PZS, izvedeli, da moramo vsi, ki nudimo prenočitvene kapacitete, na Ajpesu registrirati svoj nastanitveni obrat in v 12 urah preko spletne aplikacije e-turizem sporočiti, koga smo v naši koči prenočili. Podatke bodo poleg Ajpesa prejeli tudi policija, Statistični urad in pristojna občina za obračun turistične takse. Ker sem vedel, da je nabor podatkov v aplikaciji e-turizem večji, kot pri povezavi naše davčne blagajne s Fursom, sem predavateljico z Ajpesa vprašal, kako je z nastanitvenimi obrati, ki nimajo ustrezne internetne povezave. Odgovorila je, da si moramo na Agenciji za telekomunikacije priskrbeti potrdilo, da na naši lokaciji ni ustrezne internetne povezave. Na Agencijo za telekomunikacije sem napisal prijazno pismo in pojasnil stanje internetnega signala na naši koči (manj kot 2G) ter jih prosil za potrdilo, da pri nas ni na voljo internetnega signala z ustrezno hitrostjo

prenosa. V odgovoru so mi pojasnili, da zakonodajalec ni predvidel, da kje v Sloveniji ni ustreznega internetnega signala in tudi ni predvidel, da bi Agencija dobila sredstva za namen ugotavljanja dejanskega stanja za izdajanje potrdil. V primeru uvedbe davčnih blagajn je bilo v zakonu opredeljeno, da izjeme ugotavlja Agencija za telekomunikacije, ki je v ta namen dobila tudi sredstva. Ko sem odgovor Agencije sporočil predavateljici z Ajpesa, se mi je opravičila in svetovala, naj se obrnem na policijo Kranj. Napisal sem prošnjo na Policijsko upravo Kranj in pojasnil dosedanje postopke. Čez nekaj tednov so s policije Bled poklicali na razgovor našega oskrbnika Iva. Povedali so mu, da so oni zadolženi, da izvajajo zakone in nimajo pravice, da bi koga oprostili obveznosti, ki jih nalaga zakon. Tako smo bili po dveh mesecih prizadevanj spet na začetku, do pričetka planinske sezone je bilo še dober mesec, kazni za neizvajanje zakona o e-turizmu pa niso majhne.

Naš ponudnik davčne blagajne Microgramm nam je že pred meseci ponudil rešitev, da se v davčno blagajno pri vnosu nočnine ali polpenziona lahko vnesejo tudi osebni podatki gosta in se potem podatki preko njihovega strežnika prenesejo na AJPes. Ponudili so nam tudi pametni telefon, ki je povezan z davčno blagajno in avtomatsko prenese skenirane podatke z dokumenta v računalnik. Kupili smo torej nov prenosni računalnik in pametni telefon, da bi lahko podatke o nočninah in polpenzionih vnašali v kuhinji ter tako razbremenili blagajno v šanku. Del naše ekipe je bil na izobraževanju, kjer smo se seznanili z novim vnosom osebnih podatkov oseb, ki prespijo na naši koči, v davčno blagajno. Vse lepo in prav, ves junij smo vestno vnašali v računalnik podatke z osebnih dokumentov naših gostov, vendar noben podatek ni prišel na AJPes. Ko sem hotel preveriti, ali je na strežniku Microgramma vse pravilno nastavljeno, sem dobil odgovor, da je vse OK, samo da imamo preslabo internetno povezavo. Da to preverimo, smo našo novo blagajno (prenosnik) odnesli na Turistični urad v Staro Fužino in ga priklopili na njihov WiFi. Ko je program davčne blagajne hotel poslati zaostale zapise na AJPes, se je na ekranu pojavila napaka »Nastanitveni obrat ni poznan«. Po nekaj telefonskih pogovorih s programerji Microgramma smo našli napako in vsi podatki so se uspešno zapisali na Ajpesov strežnik. Problem za nazaj smo rešili, vendar je še vedno ostal problem slabe internetne povezave. Kvaliteta prenosa podatkov preko modema je zelo odvisna od stanja atmosfere, včasih ne dela ves dan ali več, včasih pa se računi potrjujejo v realnem času. Na podlagi izkušenj drugih visokogorskih postojank okrog Triglava smo se odločili, da namestimo satelitski internet, ki smo ga uspešno instalirali. Od takrat nimamo več problemov, država pa dobi vse, kar si je zamislila.

42. POHOD ČLANOV PD LPP NA TRIGLAV, 17.–19. 8. 2018

Letos je pokroviteljstvo nad pohodom prevzel Upravni odbor našega planinskega društva, ki je na svoji seji 19. 7. 2018 sklenil, da se bomo na Triglav podali le v eni skupini, ki bo začela svoj pohod z Rudnega polja na Pokljuki. V tej skupni bodo tako tisti, ki jih mika, da prvič osvojijo naš očiak, kakor tudi tisti, ki bi radi ponovno osvojili Triglav in preizkusili svojo kondicijo ter uživali v prelepem svetu okoli Triglava. Druga skupina ali skupina "mimo Triglava" pa se bo letos potepala po Fužinskih planinah in uživala na bolj ali manj zahtevnih poteh tega čudovitega sveta. Upravni odbor je tak program sprejel v želji, da bi bil "Pohod na Triglav" predvsem uživanje naših članov po poteh sredi Triglavskega narodnega parka, s poudarkom na družabnem srečanju na naši koči.

Podrobnejši program za skupino Triglav:

Vsak Slovenec mora enkrat na Triglav, in letos je nova priložnost, da to obvezo izpolnite z našimi vodniki! Pristop, ki smo ga izbrali, je z Rudnega polja, najlažja od vseh težkih poti na Triglav, ker je do vrha najmanjša višinska razlika, »samo« 1530 metrov.

Pohod bomo začeli v gozdu za biatlonskim centrom na Rudnem polju, kmalu bomo dosegli Planino Konjščico (1473 m) in se podali naprej mimo Jezerc na Studorski preval (1892 m). Nato nas čaka daljša pot okoli Tosca, ki se konča pri Vodnikovem domu na Velem polju (1815 m), kjer si lahko natočite vodo in se okrepčate pred vzponom v višji svet. Pot nas naprej vodi do Konjskega prevala (2020 m), kjer se razcepi: lahko gremo preko Kalvarije do Triglavskega doma na Kredarici, ali pa na Dom Planika. Mi se bomo usmerili proti Domu Planika (2408 m). Če bo primerno vreme in če bo volja, se lahko že prvi dan povzpne na Triglav (2864 m). Vodniki bodo presodili, ali bomo šli čez Triglavsko škrbino (2659 m) in krožno nazaj preko Malega Triglava (pot je manj obljudena) ali pa preko Malega Triglava in po isti poti nazaj na Dom Planika. Čelada, plezalni pas in samovarovalni komplet so za udeležence te skupine obvezni (lahko si opremo sposodite na društvu).

Naslednji dan se bomo vračali okrog Šmarjetne glave proti Tržaški koči na Doliču (2152 m) in po krajšem počitku čez prelaz Hribarice (2358 m) ter naprej do razcepa, kjer se pod Vršaki začne pot za Zelnarico (Vrata 2192 m), ali pa mimo Zasavske kočice na Prehodavcih (2071 m) in nazaj po Dolini Triglavskih jezer. Glede na vreme in interes udeležencev se lahko skupina razdeli na dva dela in gre po obeh poteh, ali

pa vsi skupaj za Zelnarico na Dedno polje in na našo Planino pri Jezeru.

Skupina, ki bo planinarila po Fužinskih planinah, se bo z avtobusom peljala v Staro Fužino (546 m), od koder se bo podala proti planini Vogar do Kosijevega doma na Vogarju (1054 m). Od tu pa preko planine Hebet (1193 m) do Bregarjevaga zavetišča na planini Viševnik (1625 m). Od tam se bomo usmerili proti planini Ovčarija, a bomo na polovici poti zavili proti planini Dedno polje (1560 m) in si malo odpočili pri pastirju Korlu. Pot nas bo nato vodila pod Kreda do Planine v Lazu (1650 m), kjer si bomo ogledali sirarno in poklepetali s sirarjem Gregorjem ali njegovo hčerko Lucijo. Nato se bomo usmerili proti naši koči na Planini pri Jezeru (1453 m), kjer bomo zaključili potepanje po Fužinskih planinah. Celotna pot je zastavljena tako, da se lahko udeleženec v primeru utrujenosti kadarkoli odloči, da ne bo prehodil celotne poti in se sam odpravi na Planino pri Jezeru, kjer počaka skupino.

Naslednji dan pa bomo imeli dve možnosti: prva skupina bo osvojila očaka Fužinskih planin Debeli vrh (2390 m). Pot je primerna za izkušene planince, ki so večji gibanja po brezpotju in jim ne manjka kondicije. Druga skupina pa bo imela lažjo pot, in sicer preko planine Ovčarije čez Prode do Koče pri Triglavskih jezerih (1685 m) in nato preko Štapc nazaj na Planino pri Jezeru.

V soboto proti večeru se bomo vsi pohodniki zbrali pri naši koči in večer posvetili veselemu druženju in izmenjavi vtisov ter spominov. Upravni odbor je lažjo pot »mimo Triglava« pripravil predvsem zato, da se je lahko udeležijo pohodniki, ki jim Triglav ni glavni izziv, bi se pa vseeno radi podali v »naše konce« in uživali v

Planinski krst

lepotah Fužinskih planin, pri tem pa jim je glavni motiv druženje in obujanje spominov.

Upamo, da se bo pohoda udeležilo vsaj 40 do 50 pohodnikov in bomo zopet aktivirali našo skupino za kuhanje v kotlu in točenje piva iz soda!

V nedeljo pa se bomo po krstu tistih, ki so bili prvič na Triglavu, in okrepčilu iz kotla podali preko Vogarja v dolino.

Prijave sprejema društvena pisarna do četrtek, 16. 8. 2018. Cena bo enaka lanski: člani PD LPP s plačano članarino: 50 €, člani drugih društev s plačano članarino: 60 €, otroci: 30 €. Odhod avtobusa 17. 8. 2018 ob 5:00 izpred sedeža društva.

Vabljeni in nasvidenje na pohodu!

OJSTRICA (2350 M), PLANJAVA (2392 M), 15. 9. 2018 IN BRANA (2253 M), TURSKA GORA (2251 M), 16. 9. 2018

JANEZ MEDVED

- Izhodišče:** Dom planincev v Logarski dolini (833 m)
Čas hoje: 1. dan in 2. dan 8–9 ur
Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot
Oprema: standardna gorniška oprema + čelada, komplet za samovarovanje

Kratek opis poti:

S parkirišča pred Domom planincev se usmerimo v smeri kažipotov za Kočo na Klemenči jami. Najprej sledimo markirani poti za Ojstrico (2350 m) po Kopinškovi poti. Z vrha se usmerimo prot Škarjam (2179 m), se povzpemo na Lučko babo (2335 m) in sledimo poti za Planjavo. Povzpemo se na Planjavo (2392 m) in se usmerimo proti Kamniškemu sedlu (1876 m), kjer prespimo. Naslednji dan se najprej povzpemo na Brano (2253 m), nato se usmerimo proti Kotličem (1974) in nadaljujemo pot do Turske gore (2251 m). Z vrha se spustimo do vstopa v Turski žleb, po katerem se spustimo do kočice na Okrešlju (1392 m), nato pot nadaljujemo v dolino do izhodišča.

ŠPLEVTA (2272 M), 29. 9. 2018

JANEZ MEDVED

- Izhodišče:** Poldov rovt v Vratih (941 m)
Čas hoje: 8 ur
Zahtevnost: delno zahtevna neoznačena pot

Oprema: standardna gorniška oprema

Kratek opis poti:

Poldov rovt v Vratih je naše izhodišče. Po neoznačeni, vendar dobro vidni poti, nekaj časa po gozdu do razpotja, kjer krenemo v desno po poti, ki vodi čez Brinje. Ves čas imamo čudovite razglede in lahko občudujemo dolino Vrat in za njo vršake s Triglavom na čelu. Kmalu prispemo na vrh, ki je porasel s travo. Od tu se nam odpre lep razgled na Dovški Križ, Oltar, Rokave in na Bivak II, proti kateremu nas bo vodila pot v dolino.

Po meliščih, ki se spuščajo daleč v dolino, se bomo vračali pod Šplevto. Ko se melišča končajo, pridemo do vode, kjer se lahko odžejamo. Še nekaj poti moramo prehoditi in že prispemo do izhodišča.

VRHOVI NAD SORIŠKO PLANINO, 6. 10. 2018 TOMO RUSIMVIČ

Nad Soriško planino je venec vrhov, ki bo naš tokratni cilj. Ker je na vrhovih vse polno vojaških objektov, ki spominjajo na nekdanjo jugoslovansko-italijansko rapalsko mejo, se lahko ob ogledu podzemnih hodnikov, kasarn in drugih nemih prič minulega stoletja kar precej zamudimo in se na izhodišče vrnemo precej kasneje, kot smo sprva načrtovali. Seveda je za ogled »krtove dežele« nujno potrebna svetilka. V nasprotnem se lahko tavanje pod zemljo konča s pošteno buško, če ne še čim hujšim. Obredli bomo celoten pušelj, zato bomo začeli z vzponom od Litostrojske kočice (1306 m) na Možica (1602 m) po označeni poti, ki nas vodi mimo smučišča po zložni dolinici na sedlo pod Slatnikom, kjer naletimo na kasarno in kapelico pod vrhom. Sledi še malo vzpona na bližnji Možic z že od daleč vidno

Ostanki vojašnice

železno kupolo na vrhu. Vrnemo se na razpotje in se potrudimo na oba vrhova Slatnika. Prvi izmed njiju je s 1609 metri najvišja točka vrhov nad Soriško planino. Malo nižji jugovzhodni vrh (1597 m) lahko prečimo ali pa obidemo po udobni mulatjeri lučaj nižje. Bolj planinsko je seveda po nezahtevnem grebenu. Nato sestopimo na sedlo pod Lajnarjem (1549 m), se povzpemo nanj in – seveda, če bo volja, nadaljujemo še na Dravh (1547 m). Tudi vzpon nanj ni težaven. Na izhodišče se lahko vrnemo čez Lajnar ali pa jo s sedla med njim in Dravhom uberemo po »smučarski bližnjici«. Na omenjena vrhova pripelje tudi označena, vendar bolj ali manj zaraščena pot iz Zgornje Sorice čez jugovzhodna pobočja. Ob sreči z vremenom bomo lahko občudovali dobršen del našega visokogorskega sveta z največjo naravno »lužo« pri nas.

IZLET V NEZNANO, SOBOTA, 20. 10. 2018

FRANC BERGANT-BERGI IN HERMAN REDNAK

Odhod: sobota, 20. 10. 2018, ob 8.00

Zborno mesto: pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160, v Ljubljani

Zahtevnost: lahka (izlet je prilagojen za vse planince)

Čas hoje: 5–6 h

Način prevoza: avtobus, cena okvirno 25 €/osebo

Prijave: tajništvo, 031/259-156

Potrebna oprema: naj bo prilagojena vremenskim razmeram

Informacije: 031/295-469

Opis poti: Podrobnosti boste izvedeli v avtobusu. Za glasbo in prehrano bo poskrbljeno. Pridite, ne bo vam žal.

KOSTANJEVA NEDELJA S POBRATENIM SPD TRST, 11. 11. 2018

TOMO RUSIMOVIČ IN HERMAN REDNAK

Priljubljen izlet, ki ga vsako leto organizirajo naši prijatelji iz SPD Trst, je že konstanta v naših izletniških programih. Tudi letos vabimo vse, ki se v dobri družbi radi sprehodijo po kraški gmajni in občudujejo rdeči ruj, da se udeležijo izleta, ki ima poleg pohoda glavni poudarek na druženju s pobratenimi planinci Slovenskega planinskega društva Trst ob dobri jedi in pijači ter s pečenim kostanjem za povrh. Degustirali

bomo tudi, kaj je našim prijateljem – slovenskim vinarjem na Tržaškem prinesel sv. Martin.

LAŠČEK (1071 M), 24. 11. 2018

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Lašček je najvišji vrh Banjške planote, ki se razprostira med Soško dolino na zahodu in Čepovanskim dolom na vzhodu. Podali se bomo na krožno pot, ki vodi večinoma po gozdu, vrh pa je poraščen s travo. Z vrha Laščka je lep razgled na Krnsko pogorje in Spodnje Bohinjske gore. Ob poti bomo spoznavali značilen kraški svet, poln skal in vrtač. Žal bomo spoznavali tudi usodo Banjške planote, ki postaja iz dneva v dan manj naseljena. To dokazujejo mnoge nenaseljene in tudi že razpadajoče domačije. Samotne kmetije in zaselki so raztreseni daleč naokrog, tako da je, baje, od enega konca do drugega kar tri ure hoda.

Iz Ljubljane se bomo ob 7.00 odpeljali na Goriško, dalje do Čepovana in do kraja Lokovec. Tu bomo pričeli s hojo.

Za celotno krožno pot bomo potrebovali 3–4 ure, napravili pa bomo le dobrih 200 m višinske razlike. V Ljubljano se bomo vrnili v poznih popoldanskih urah.

Pogled na Krn in Batognico

Oprema: pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti mrazu, vetru in morebitnemu dežju ter hrana in pijača, saj ob poti ni nobene možnosti prehranjevanja.

Čeprav je bilo oktobra, nas je na vrhu že pozdravil prvi sneg, ki so ga topli sončni žarki hitro topili

VRH NAD GRACIJO (1916 M), 8. 12. 2018

STANISLAV KRAGELJ

Odhod: nedelja, 8.12. 2018, ob 6.00

Zborna mesto: pred sedežem PD LPP na Celovški cesti 160, v Ljubljani

Izhodišče: Koče pri izviru Savice (653 m)

Cilj: Vrh nad Gracijo (1916 m)

Zahtevnost: označena pot

Čas hoje: 8 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: male dereze, pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika.

Kratek opis: pripeljemo se v Bohinj do Koče pri izviru Savice. Od tu se bomo podali do Doma na Komni, kjer bo krajši postanek. Od Doma na Komni bomo odšli čez Planino na Kraju in naprej na Bogatinsko sedlo, z njega na Vrh nad Gracijo. Vračali se bomo po isti poti do Koče pri izviru Savice.

PREDNOVOLETNO SREČANJE ČLANOV PD LPP PR'MEHAČK, 15. 12. 2018

TOMO RUSIMOVČ IN HERMAN REDNAK

Več nas bo, bolj luštno bo, sem napisal lani, in tudi za letos velja enako. Z datumom srečanja smo malo pohiteli, da vas ne bomo vabili v božično-novoletnih dneh. Vsi, ki ste se srečanja udeleževali do sedaj, boste zopet prišli, tisti, ki pa še niste bili, pa pridite – ne bo vam žal! Vsako leto enako, pa vendar vsako leto malo drugače, kot je po navadi v veselem decembru! Naš prijatelj Slavko Krušnik pravi, če samo eden ne pozna šale, se jo splača povedati!

Kot je že v navadi, se bomo na pohod podali po Mačkovem grabnu do Gont, nato pa se bomo preko Polhograjske Grmade spustili do kmečkega turizma Pr'Mehačk. Pot bomo prilagodili zimskim razmeram in vremenu. Po kmečki pojedini nas bo obdaroval Božiček, ki pa nima svojega fonda za darila, zato mora

vsak udeleženec prinesiti s seboj darilo v vrednosti 5–10 €. Darila bo Božiček nato razdelil na podlagi žrebanja. Sledi družabni del, izmenjava vtisov o letošnjih planinskih dogodivščinah in načrtovanje novih planinskih podvigov. Upam, da se bomo tudi malo zavrteli ob zvokih harmonike in si zaželeli vesele praznike ter srečno in zdravo novo leto ter obilo uspešnih planinskih doživetij.

DEBELA PEČ (2014 M), 5. 1. –6. 1. 2019

STANISLAV KRAGELJ

Datum: sobota in nedelja, 5. 1. –6. 1. 2019, ob 7.00

Zborno mesto: pred sedežem društva PD LPP na Celovski cesti 160, v Ljubljani

Izhodišče: Pokljuka (1280 m)

Cilj: Debela Peč (2014 m)

Zahtevnost: Lahka snežna tura

Čas hoje: 6 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: Pohodne palice, krplje (vzamemo na društvu), dereze (male dereze), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika – Blejska koča je odprta.

Opomba: V okolici Blejske kočje bomo vadili hojo z derezami, ustavljanje s cepinom, izdelali bivač v snegu in izvedli vajo z lavinsko žolno.

Kratek opis: S parkirišča na Pokljuki se usmerimo na gozdno pot v smeri planine Javornik, 1292 m. Na Blejski koči (1630 m) si uredimo prostor za spanje. Pri koči bomo ponovili vaje zimske tehnike. Povzpeli se bomo na Debelo peč.

Povratek čez planino Javornik do ceste na Pokljuki.

28. NOČNI POHOD NA GRMADO, PETEK, 18. 1. 2019

FRANC BERGANT-BERGI IN TONE TROPE

Odhod: petek, 18. 1. 2019, ob 17.30

Zborno mesto: LPP, Celovška 160, Ljubljana. Prevoz s kombijem.

Čas hoje: 4 ure

Zahtevnost: lahka

Oprema: prilagojena vremenskim razmeram (čelna svetilka, palice in dereze po potrebi)

PRIJAVE pri Nini Miklič, 031/259-156

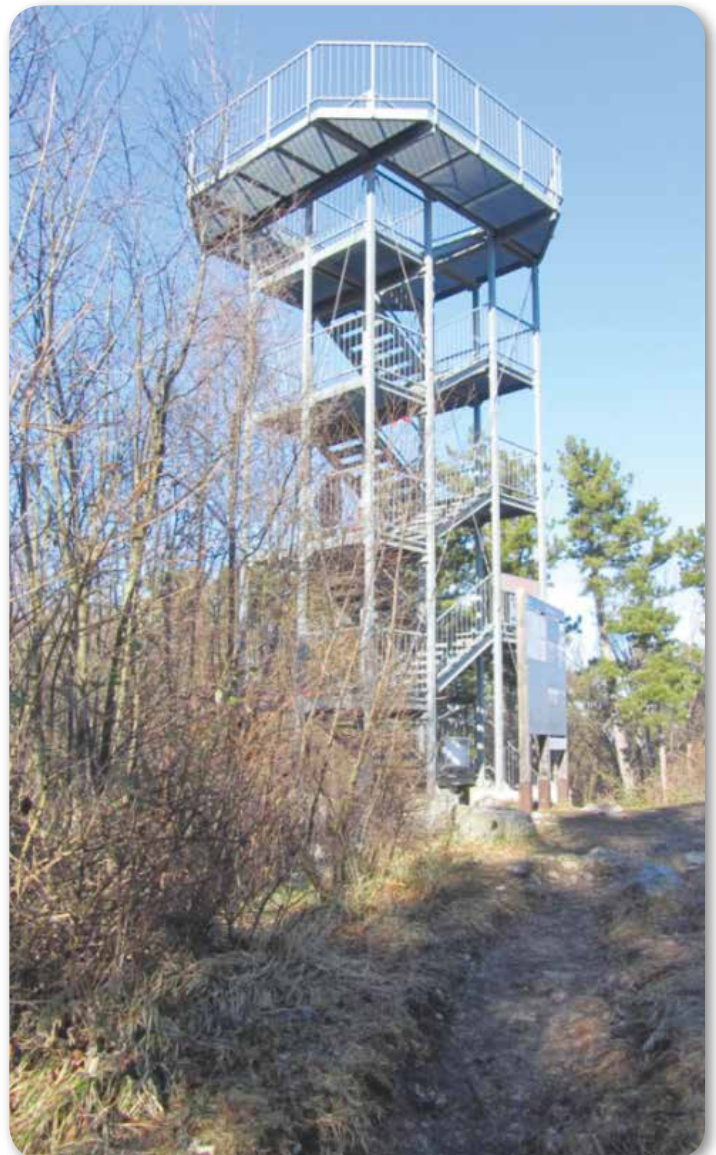
INFORMACIJE 031/295-469

Polhograjska Grmada

ŠKABRIJEL, 26. 1. 2019

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Škabrijel (646 m) se dviguje nad Novo Gorico, Solkanom in Grgarsko kotlino. Hrib je dobil ime po nadangelu Gabrielu, kateremu je bila posvečena cerkvica, ki je pred prvo svetovno vojno stala na vrhu. Na pobočjih Škabrijela je potekala ena najstrašnejših front na Soški fronti. Odkar so na vrhu postavili razgledni stolp, je od tod izjemno lep razgled daleč naokoli.

Zbrali se bomo v soboto, 26. 1. 2019, ob 7.30 pred PD LPP, na Celovski 160 in se odpeljali na Goriško. Pred Novo Gorico bomo zavili na cesto, ki vodi do Kekca (322 m), kjer bomo pustili naše jeklene konjičke. Zložna pot nas bo vodila večinoma po gozdu prav do vrha. Po razgledovanju in malici iz lastnega nahrbtnika se bomo po drugi poti vrnili do avtomobilov.

Skupne hoje bo za 3–4 ure. Povratak bo v popoldanskih urah.

Če bo še volja, bi šli pogledat še naravno zanimivost – izvir potoka Lijak.

Potrebna oprema: pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti vetru, mrazu in morebitnemu dežju, nekaj za pod zob in topel napitek.

POTEPANJE PO VELIKI PLANINI (1029 M), 16. 2. 2019

STANISLAV KRAGELJ

Odhod: sobota, 16. 2. 2019, ob 7.00

Zborni mesto: pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160, v Ljubljani

Izhodišče: Kranjski Rak (1029 m)

Cilj: Gradišče (1667 m)

Zahtevnost: lahka snežna tura

Čas hoje: 5 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: pohodne palice, male dereze, krplje (vzamemo v društvu), gamaše, udobni gorniški

čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika.

Kratek opis: s parkirišča Kranjski Rak (1029m), se usmerimo na gozdno pot v smeri Gojske planine. Nadaljujemo po poti čez Malo planino (1520m) do Gradišča (1667m). Z vrha se spustimo na Zeleni rob. Povratak mimo Marije Snežne in Marjaninih njiv do Kranjskega raka.

PLANINA PRI JEZERU, 23. 2. 2019

STANISLAV KRAGELJ

Odhod: sobota, 23. 2. 2019, ob 6.00

Zborni mesto: pred sedežem PD LPP na Celovski cesti 160, v Ljubljani

Izhodišče: Stara Fužina (551 m)

Cilj: Planina pri Jezeru, 1453 m

Zahtevnost: Lahka snežna tura

Čas hoje: 5–6 h

Način prevoza: kombi in osebni avtomobili

Priporočena oprema: Pohodne palice, dereze (male dereze), krplje (vzamemo na društvu), cepin, gamaše, udobni gorniški čevlji, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, malica in pijača iz nahrbtnika.

Opomba: Na planini bomo vadili hojo z derezami, ustavljanje s cepinom, izdelali bivač v snegu in izvedli vajo z lavinsko žolno – lov na svizca.

Kratek opis: S parkirišča v Stari Fužini gremo po odprtem terenu in se usmerimo na gozdno pot v smeri planine Vogar. Mimo Kosijevega doma na Vogarju (1054 m) gremo proti planini Blato. S planine Blatu krenemo po gozdni poti do Planine pri Jezeru. Povratak na planino Blato in po cesti do Stare Fužine.

PLOHE, NEVIHTE, STRELE.....

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Uvod

Vremenski pojavi se dogajajo v zraku nekako do višine 20 km, odvisno od položaja Zemlje glede na Sonce ter njeno gibanje okoli Sonca. Vreme je trenutno stanje v ozračju nad določeno pokrajino. Opisujemo ga s temperaturo, tlakom, vetrom, vlažnostjo zraka, količino padavin in še čim. Značilnost vremena je njegova spremenljivost; poleti se spreminja izraziteje kot pozimi. Gore so znane po tem, da se tam vreme spreminja hitreje kot nad ravninami ali ob morju.

Oblak sestavljajo množice drobnih vodnih kapljic ali ledenih kristalčkov. Manjše kapljice so premera do 0,001 mm in zato padajo skozi zrak zelo počasi, tako da se nam dozdeva, kot da mirujejo. Oblaki nastajajo zaradi kondenzacije vlage ob ohlajanju. Zrak se največkrat ohlaja zaradi dvigovanja zraka ob gorskih pregradah ali ob vremenskih frontah, pa tudi zaradi lokalnega pregrevanja nad temnejšimi tlemi. Pri dvigovanju se zrak ohlaja, in ko se shladi do temperature rosišča, se v njem prične utekočinjati vodna para in nastanejo kapljice. Če je temperatura nizko pod lediščem, nastanejo ledeni kristali. Oblaki so različnih oblik: vlaknasti, slojasti, kopasti in raztrgani. Slojasti so razpotegnjeni v vodoravni smeri, kopasti večinoma rastejo v navpično smer – tudi nad 10 km v višino. Oblake delimo glede na višino spodnjega roba na nizke (do 2000 m), srednje (2000–5000 m) in visoke (nad 5000 m). Padavinski oblaki – iz njih enakomerno dežuje ali sneži – sežejo iz plasti nizkih oblakov med srednje in so enakomerno sive barve. V navpični smeri se razvijajo kopice, podobne cvetači; ko se vrh takega oblaka dvigne do plasti visokih oblakov, se razleze v pahljačasto nakovalo. Iz takega oblaka ob plohi ali nevihti močno dežuje ter treska in grmi.

Ločimo tekoče in trdne padavine, oboje padajo iz oblakov. Tekoče padavine so lahko pršenje – kapljice majhne le 1 mm premera – in dež z večjimi kapljami, do 10 mm premera. Če so kaplje podhlajene, v stiku s hladnim tlemi ali predmeti, zamrznejo. Tako nastane neprijeten žled. Trdne padavine so zelo raznolike, od snežink različnih velikosti, babjega pšena do sodre. Če je nevihtni oblak zelo visok, nastanejo tudi debela zrna toče.

Ploha in nevihta

Ploha je kratkotrajen naliv iz kopastega oblaka. Nevihta je izrazit naliv, piha močan veter, bliska se in grmi. Ob plohah in nevihtah se zrak običajno ohladi. Razlika med ploho in nevihto je le v tem, da se pri nevihti bliska in grmi, padavine pa so v obeh primerih enake – dež, sodra in toča. Kje bo ploha ali celo nevihta nastala, je precej naključno. Ne vemo točno, na kateri gori se bo ulila ploha, saj bo lahko na vrhu sosednje gore ves čas sijalo sonce.

Plohe in nevihte lahko približno napovemo tudi sami, če opazujemo razvoj kopastih oblakov. Čim hitreje ti rastejo, tem verjetneje je, da bo nastala nevihta ali vsaj ploha. Pomembno je, kdaj v dnevu taki oblaki začno nastajati ali se razvijati. Če je to že v dopoldanskih urah, je večja verjetnost, da bo že zgodaj popoldne nevihta ali vsaj ploha.

Če nas naenkrat zagrne oblak, je težko sklepati na njegov nadaljnji razvoj. Če se v oblaku krepí sunkovit veter, je to zank skorajšnjih padavin. Če okoli nas prasketa in se nam ježijo lasje, je to zanesljiv znak naelektrenosti ozračja – kmalu bo začela udarjati strela.

Strela

Strela nastane ob razelektritvah ozračja. Večina strel se izmenja med deli oblaka ali med oblaki, nekatere

pa zadenejo tudi tla. V enem razelektritvenem paketu, ki traja po navadi od 0,2 do 1 sekunde, se zaporedoma sprosti več zaporednih razelektritev. Cel razelektritveni pojav navadno obsega 4–5 delnih praznitev električnega naboja. Posebno pogosto strele zadevajo vrhove gora in grebene, saj so to izpostavljena mesta. Nekateri vrhovi kot Kočna, Draški vrh in še kateri so razbiti od udara strel. Pogosto so od strel poškodovana tudi varovala na zelo zahtevnih, zlasti grebenskih poteh.

Poznamo pravilo 30 sekund in 30 minut. Če med bliskom in gromom mine manj kot 30 sekund, je nevihta oddaljena manj kot 10 km. Strela pa lahko udari tudi 30 minut po zadnjem slišnem gromu.

Kakšno nevarnost pomeni strela za planinca?

Strela predstavlja za planinca oz. pohodnika zelo veliko nevarnost, pred katero žal ni nobene zaščite. To nevarnost lahko zmanjšamo ali odpravimo sami z upoštevanjem vremenske napovedi in dobrim opazovanjem ter treznim ukrepanjem. A kaj, ko je toliko »resnih« razlogov, da nadaljujemo turo in spregledamo bližajočo nevarnost. V pravi ihti, da moramo na vrh že popoldne, si mislimo, saj bo nevihta šla po sosednji dolini. Pa se žal pogosto zmotimo. Samo spomnimo se grebena na Triglav, ki ga krasijo spominske table tistim, ki jih je na grebenu pokosila strela. Prav zato je tik pod vrhom Triglava Staničevo zavetišče. Le koliko se jih tja zateče? Včasih planinca strela le oplazi. Takrat so poškodbe v obliki manjših

opeklin in manjše slabosti. Tokrat srce ni bilo vzpostavljeno streli. V tem primeru bo poškodovanec po krajšem počitku na varnem mestu sam sestopil. Če so poškodbe večje, moramo nujno poklicati pomoč.

Streli se bomo zagotovo uspešno ognili, če bomo vzpone načrtovali v zgodnjih jutranjih urah in se popoldne že vrnili v varnejše območje. Če pa nas preseneti že dopoldne, potem čim prej sestopimo, odložimo kovinske predmete in počepnimo z nogami skupaj. Ne dotikajmo se sten, po tleh se lahko »plazijo« tokovi strele. Ne zadržujmo se niti v bližini rdečih skal, saj vsebujejo kovine. Še najbolj varno je na melišču, kjer čepimo in čakamo konec hude ure. Če sestopamo po pobočju pod grebenom, naj bo med posamezniki razdalja vsaj 20 m. Nikdar ne hodimo vedrit pod skalne previse ali osamljena drevesa. Razmeroma varno je v avtomobilu. Nevarno je tudi v čolnu in v vodi, zato pojdimo čim prej na kopno in se zvijmo v klopčič z nogami na tleh.

Pred leti so se vodniki PD Integral odločili za vzpon na vrh Triglava že popoldne, saj so dokaj hitro prišli na Planiko. Kakšno je bilo takrat vreme ne vem, vem pa, da mi eden od udeležencev kazal sled na nogi, kjer naj bi ga oplazila strela. Ta dogodek so vodniki PD LPP že pozabili, saj sem v razpisu pohoda na Triglav 2018 zasledila, da so predvideli možnost vzpona na vrh že popoldne.

Nekaj primerov

Sama sem bila na vrhu Triglava mnogokrat, a skoraj vedno dopoldne oziroma zjutraj. Popoldne sem bila trikrat, a se ni vedno izšlo enako dobro. Prvič: ob priliki proslave 230-letnice prvega vzpona na Triglav smo se člani UO PZS in gostje iz tujine ob stabilnem vremenu vzpeli na vrh in uspešno sestopili nazaj na Planiko. Vreme je bilo stabilno že nekaj dni prej in še kasneje. Ozračje je bilo tako mirno in čisto, da smo pozno zvečer izpred Planike gledali Savudrijski svetilnik. Drugič: bila sem sama. Bili so že septembrski dnevi, pregovorno znani po stabilnem vremenu. Na Planiko sem prišla zgodaj in oskrbnica me je spodbudila, naj grem na vrh. Šla sem. Doživela sem čudovito popoldne, planincev skoraj ni bilo več. Če bi ne bila sama, bi počakala na sončni zahod, tako pa je bilo pametneje, da sem se do mraka vrnila do Planike. Tudi tokrat se je popoldanski vzpon dobro izšel. Tretjič: ta vzpon je bil precej drugačen. Pred 20 leti je Mestna občina Ljubljana gostila planince iz pobratenih mest Celovca in Wiesbadna. Program je bil lep in bogat. Mene so »našli«, da sem bila glavni vodja

za vseh 64 planincev. Bilo nas je pet vodnikov, ki smo vsi govorili nemško. Vse je bilo skrbno načrtovano, pripravljeno in organizirano in še kaj, razen vremena. Pred tem pohodom je prevladovalo stabilno poletno vreme brez padavin, brez neviht. Pohod se je začel v Vratih in že na poti čez Prag so se začeli zgrinjati oblaki. Ti niso ogrozili varnega prihoda na Kredarico. Kaj sedaj? Udeleženci so potrebovali vsaj eno uro časa za krajši počitek in lahko kosilce. Opazovalec vremena na Kredarici mi je svetoval vzpon v poznih popoldanskih urah. Meni to ni bilo pogodu. Vodniki smo hodili okoli koč kot mačka okoli vrele kaše. Ugotovili smo, da je možen vzpon le tega popoldneva, saj je bila vremenska napoved za naslednji dan še manj ugodna. Dolga kolona je krenila preko Malega Triglava proti vrhu. Z vrha smo imeli zelo lep razgled. Sonce je obsijalo Škrlatico, dolino Vrat, Karavanke in še vse ostalo. Bila sem ponosna na svojo domovino, ko sem jim razlagala, kaj vse vidimo in ker se niso mogli načuditi lepotam, ki so bile pod nami. Pričeli smo s sestopom. Kmalu nas je zagrnil oblak. Ozračje je bilo mirno, brez vetra. Skale so postajale vlažne in spolzke. Hodila sem prva in malce upočasnila korak. Za menoj je bil župan mesta Wiesbaden, starejši gospod, za njim naš vodnik Drago s posebno nalogo, da spremlja župana. Kar naenkrat sem začutila, da si mi dvigajo lasje in da preskakuje iskrica med dlanjo in jeklenico. O tem pojavu sem obvestila Draga, a je rekel, da on ne čuti ničesar. Svetoval mi je, da naj se ne prijemam za jeklenico. To je bilo zelo težko, saj vsi vemo, kako nam ravno jeklenice pomagajo pri vzponu in sestopu, še posebej, če je spolzko. Ta efekt je trajal do Malega Triglava, ko je pričelo rahlo deževati. Ob dežju se mi niso več ježili lasje in tudi iskric med dlanjo in jeklenico ni bilo več. Počasi in varno smo prišli nazaj na Kredarico. Bili so srečni, da so stali na najvišjem vrhu Slovenije, čeprav so bili kar precej mokri. Prava nevihta se je razbesnela šele sredi noči. Mene je zanimal predvsem pojav iskrenja. Strokovnjaki za elektriko in meteorologijo smo ugotovili, da sem bila v nevarnosti le jaz kot prva v koloni. Elektriko iz ozračja sem prevzemala na sebe nekako tako, kot bi šla skozi pajčevine in jih ometla oziroma sem ozemljevala električni naboj iz bližnjega ozračja. Ostali niso čutili ničesar in so bili v danem trenutku varni. Ko je pričelo deževati, so dežne kapljice ometale naelektrenost. Tak pojav je razmeroma redek, a me je dodobra ustraševal, da od takrat ne tvegam nobene podobne akcije več, pa čeprav bi ostali naši gostje iz tujine brez vzpona na Triglav.

In še primer, kako hitro se nam lahko približa nevihta. Pred leti so me koroški vodniki povabili na svoje

srečanje. Popoldne smo se vzpeli od Doma na Peci na Kordeževo glavo, vrh Pece. Bil je lep, sončen, zgodnji jesenski dan. V dalji nad Triglavom smo opazovali temne nevihtne oblake in bliske. Počasi smo sestopili, a tik pred koč nas je že dohitela nevihta s Triglava. Veter je prinesel nevihtne oblake v uri in pol skoraj 80 km daleč.

Zaključek

Strele se načeloma bojim. Po končanem študiju elektrotehnike sem nekaj časa sodelovala v skupini, ki je proučevala strele. Na Švedskem, blizu univerzitetnega mesta Uppsala, so na veliki ravnini napravili več približno en meter visokih kupov zemlje, v vsak kup pa zakopali velik kos železa ali druge kovine. Ob opazovanju strel so ugotovili, da je katera od njih udarila v ravnino blizu nastavljenega kupa. Strela je torej nepredvidljiva. In še malo slovnice: Strela je nepredvidljiva kot ženske, saj je strela samostalnica ženskega spola.

Fotografije povzete:

<https://www.google.com/search?q=strela+in+grom&client=ubuntu&hs=4F8&channel=fs&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=2ahUKEwjAjdq7r3cAhWjyKYKHVrJDQMqsAR6BAgFEAE&biw=1600-&bih=1064#imgrc=-9dRGFRLfp-BGM:>

MEDICINA IN DOMAČA ZDRAVILA

IRENA PEČAVAR ČARMAN

Pred dnevi me je klicala prijateljica, kaj naj naredijo z 84-letnim očetom, ki je na vikendu (1000 m nad. višine) padel čez škarpno in noče iti k zdravniku. Jaz sem bila v tujini, kako naj ji pomagam. Hvala bogu za sodobne komunikacijske poti in za pametne telefone, da je prijateljica to posnela in mi poslala video.

Takojšnja ugotovitev je bila, da ne gre za zlom, ampak je samo popraskan oz. se mu je koža posnela povsod, po rokah nogah, obrazu, dlaneh, trebuhu in ne vem še kje. Zadeve niso niti preveč krvavele, pa čeprav jemlje zdravila za redčenje krvi.

Moja navodila preko telefona so bila stuširajte očeta, da se bo nesnaga sprala iz odrgnin, obrišite oz. »potapkejte« rane. Potem so samoiniciativno rane razkužili še z alkoholom. Mislim, da je bil to kar sadjevec iz domače kleti in odrgnine pustili, da se sušijo na zraku. Od mene so želeli izvedeti, kakšno

Šentjanževka na rastišču in...

kremo naj gredo kupiti v dolino, da se bo bolj hitro celilo, toda odgovora niso dobili. Vedela pa sem, da imajo doma pripravljeno šentjanževo olje in naročila sem jim, da ga vsak dan 2-krat namažejo.

Po treh dneh zelo dobre oskrbe, tuširanja, mazanja in dobre hrane sem šla pacienta pogledat in reči moram, da so bile skoraj vse odrgrnine suhe – v krastah. So ga pa popraskana kolena še malo bolela, ampak – razmišljal je že, kdo bo pobral jabolka, ki so padla na tla. Ravno zaradi teh jabolk se je nesreča zgodila.

Ta nesreča je je zgodila doma, enako pa se vam lahko zgodi v gorah, padec po melišču ali preko skale se lahko konča s zlomom ali pa samo z odrgrninami. V gorah se ne moremo takoj tuširati, se pa lahko umijemo v prvem studencu, kakšen »šnops« se pa tudi najde. Šentjanževo olje pa uporabimo potem, ko pridemo domov.

Kako olje pripravimo? Šentjanževke sedajle (22. 7. 2018) cvetijo na višini 1300 – 1450 m višine. Naberemo samo cvetove, toda ne potrgajte cele planine, ena moška pest nam zadostuje za pripravek. Damo jih v kozarec in prelijemo z olivnim oljem, pa ni potrebno,

... šentjanževka v olju

da je ekstra deviško, in za 3 tedne postavimo na sonce. Če je bolj malo sonca, tako kot letos, čas podaljšamo za kak teden. Potem to precedimo in dobimo olje rdeče barve, ki ga shranimo v temno stekleničko in tudi v temen prostor.

Tisti, ki se potepate po jadranskih otokih, pa na otoških tržnicah že dobite narejeno olje, jaz sem poizkusila tri, enega z Visa, enega s Hvara in zadnjega z Molata, in reči moram, da je povsod zelo kakovostno.

Morda bo kdo rekel, to ni medicina. Res je, to ni medicina, je pa modrost naših babic, ki je še vedno zelo uporabna in tudi učinkovita in vse bolj ponovno dobiva veljavo. Tudi zdravniki prikimavajo uspehu olja.

Varen korak vam želim, kjerkoli hodite, in uživajte vsak trenutek, preživet v gorah.

PLANINSKI KROŽEK NA OŠ OSKARJA KOVAČIČA

MAJDA PRIMEC, UČITELJICA, MENTORICA
PLANINSKEGA KROŽKA

Bogastvo, raznolikost, pestrost in zanimivost slovenskega gorskega sveta učitelje na OŠ Oskarja Kovačiča iz Ljubljane navdihuje in spodbuja, da bi tudi mladim približali naravo in njene lepote. V ta namen že vrsto let, pod okriljem mentorskega planinskega društva LPP, deluje planinski krožek.

Mariborsko Pohorje, 2018

Planinska vodnika Katja in Mitja, ki sta nas dolga leta spremljala na naših pohodih, sta v lanskem šolskem letu svoje poslanstvo predala izkušenemu vodniku

Mariborsko Pohorje, 2018

Bled, 2016

Rašu Adroviču. S svojo pozitivno naravnostjo in humorjem je med mlade planince in njihove mentorje prinesel veliko dobre volje in sveže energije. Pod njegovim budnim očesom smo v letošnjem šolskem letu izvedli dva pohoda: jesenskega k slapu Savica in zimskega na Mariborsko Pohorje. Do konca šolskega leta pa se bomo podali na pot še dvakrat.

Mlade planince želimo spodbujati k veselju do hoje in pozitiven, spoštljiv in kulturnen odnos do narave. Izobraziti in vzgojiti želimo mladega človeka, da bo šport razumel in sprejel kot posebno vrednoto in si zato v različnih življenjskih obdobjih z njim bogatil življenje in krepil zdravje. Pri tem nam je v veliko pomoč tudi mentorsko delo vodnika Raša. Skupaj načrtujemo planinske pohode, izbiramo smeri in seveda primerne

Kamniška Bistrica, 2017

dneve, saj lepo vreme pripomore k dobremu vzdušju in uspešni realizaciji.

Naš zadnji pohod do Mariborske koče nam je poleg hoje po zasneženi pokrajini ponudil pravo zakladnico zimskih radosti na snegu. Veseli smo, da se mladi planinskih izletov radi in v velikem številu udeležujejo. K temu pripomore tudi pozitiven odnos vodnikov in njihova dobra volja. Domov se vračajo utrujeni, a radostni in zadovoljni. To pa je zasluga vseh, ki pri načrtovanju in izvedbi sodelujemo.

Člani planinskega krožka in njihovi mentorji se vodniku Rašu iskreno zahvaljujemo za sodelovanje in prijetno druženje in upamo, da nas bo še dolgo spremljal na naših planinskih poteh in skrbel za varnost, smeh in dobro razpoloženje.

PLANINA PRI JEZERU – 1. SKUPINA OTROK H. C. ANDERSENA, 4.–8. 6. 2018

Vrtec v naravi na Planini pri Jezeru, za skupini Čebele in Pikapolonice, je potekal od 4. do 8. 6. 2018. Skupaj z nami sta bila vodnika Tomaž Rusimovič in Stane Kragelj ter medicinska sestra Mihaela. Veselo je bilo že takoj, ko smo prispeli na Planino pri Jezeru, saj nam je oskrbnik Ivo zaigral na harmoniko, otroci pa so veselo skakali ob njem. Po kosilu smo šli na sprehod okoli jezera.

Vsak dan smo šli na izlet. Na prvi izlet smo šli na planino Laz. Pot je hitro minila, saj smo prepevali, klepetali, spoznavali planinsko cvetje... Malo pred ciljem je začelo deževati, a nič zato, oblekli smo pelerine in šli veselo naprej. Na planini Laz smo se skrili pred dežjem v enega od stanov, kjer smo pojedli

malico, kasneje pa smo prepevali vesele pesmi in čakali, da neha deževati. Zelo smo si želeli videti svizce, o katerih sta govorila vodnika, a jih žal nismo, saj so se verjetno tako kot mi nekje skrivali pred dežjem. Smo jih pa zato videli na fotografijah, ki nam jih je popoldne pokazal Tomo na platnu. Spoznali smo še druge živali in rastline gorskega sveta.

Naslednji dan smo šli na planino Viševnik, pot je bila strma, a otroci so vseeno veselo korakali. Veselili so se vrha, kjer so naprej pomalicali, potem pa je bilo še dovolj časa za igro. Nekateri so nabirali tudi smrekove vršičke (za sirup), ki smo jih v koči dali v kozarce za vlaganje, jim dodali še sladkor ter jih postavili na okensko polico.

V četrtek smo imeli kar pester in zanimiv dan. Po zajtrku smo šli na Dedno polje, ko smo prišli nazaj, smo se preizkusili v plezanju v pravi plezalni opremi. Seveda sta Tomo in Stane pred tem predstavila vso opremo.

Po kosilu sta nas obiskala reševalna psa Tena in Troj skupaj s skrbnicama. Skupaj smo se družili in spoznali, kaj počnejo.

A dneva še kar ni bilo konec, sledil je še krst. Otroci so dobili vprašanja in »en mal po rit«. Dobili pa so tudi planinska imena.

Otroci so imeli tudi vsako popoldne čas za igro pred kočo, če pa je deževalo, so se igrali v koči. V sredo zvečer so imeli tudi zabavo v pižamah, o kateri so govorili že na avtobusu proti Planini pri Jezeru.

V petek po zajtrku smo se odpravili na zadnji izlet na Vogar. Šli smo tudi na razgledno točko. Potem pa smo se odpravili v dolino.

Hitro je minilo, imeli smo se res lepo. Uživali smo v svežem zraku, soncu, igri na planinah... Spoznali in

izkusili smo planinsko življenje. Otrokom je bila všeč jutranja budnica – Ivo s harmoniko. Ko so zaslišali harmoniko, so priskakljali iz sob na hodnik, to veselje otrok je bilo prisotno še ves dan. Prav tako so zelo uživali v plezanju in še posebno, ko sta prišla reševalna psa Tena in Troj.

Hvala za vse vodnikoma Tomu in Stanetu, medicinski sestri Mihaeli ter celotni ekipi koč. Mi smo se počutili kot doma, tako lušno smo se imeli.

VRTEC NA PLANINI PRI JEZERU – 2. SKUPINA, 11.–15. 6. 2018

V juniju smo Andersenovi osvajali vrhove. Na našem gorskem potepanju smo srečali gamsa, pa svizce in spoznali veliko planinskih rož. V dolino smo se vrnili nasmejani in polni zgodb o našem zadnjem taboru pred šolo.

Ekipa: vodnika Rašo, Janez Medved, medicinska sestra Marina, oskrbnik Ivo, ta glavni v kuhinji in izven nje Olga, Mara, Tanja & Tina s skupino ZVEZDICE in Polona & Senija s skupino BIBE.

NA PLANINI PRI JEZERU MI JE BILO VŠEČ:

LIZA: da smo šli okrog jezera. Pa harmonika z Ivotom nas je zbudila.

SARA: ko okrog jezera in smo gledali ribice v jezeru. Pa tudi male ribice so bile. Pa spali smo na takšnih posteljah, kot so trampolini. Palačinke in enolončnica so bile njamsi.

GAL: Ivo nas je zbuju s harmoniko, mi smo pa plesal.

EVAN: prej nism maral hodit, na planini pa sem. Pa planinsko ime smo dobil, jaz sem planinski orel, pa enkrat po riti sem dobil. Pa Janez je pokazal kaj mormo imet v hribih.

NEJC: najboljš je blo, k nas je Ivo zbudu s harmoniko. Pa gamsa smo vidli, pa kosti od gamsa tut. Najboljši je bil zajtrk, kuharce so nam dobr naštimale za jest vsak dan.

NIKA: na planini smo postal ta pravi planinci, k smo dobil po rit. Pa Ivo nas je zbudu s harmoniko.

LOVRO: šli smo ob jezeru, pa k smo hodil, pa ta prvi sem gamsa videl.

HANA: ko nas je Ivo zbudil s harmoniko. Ko sem se vozila s kombijem.

URBAN: ko je Ivo na harmoniko igral, da smo jedli večerjo, pa tut kosilo, pa tut zajtrk. Všeč so mi gore.

OTROCI NA PLANINI PRI JEZERU – 3. SKUPINA, 18. –22. 6. 2018

MATEJA OSOLNIK

Najstarejši Sončki Andersenovega vrtca smo v letošnjem letu z velikim veseljem sodelovali s PD LPP. Vodnik Rašo nas je spremljal in nas popeljal na Toško čelo, v pomladnih mesecih pa nas je odpeljal nad Kamnik, kjer smo imeli s kamniške Špice prelep razgled na mesto, se ustavili na Starem gradu, pojedli malico in se po gozdni poti vrnili do avtobusa, ki nas je odpeljal nazaj v vrtec.

Tik pred planinskim taborom pa nas je Tomo preizkusil, kako dobri planinci smo in nas odpeljal do Šmarne gore. To je bil prelep zaključek vrtčevskih let.

Potem pa hitro domov pakirat kovčke in v ponedeljek, 18. 6., smo polni pričakovanj odšli v Fužinske planine.

**Smo mladi planinci iz Ljubljane doma,
ko pridemo v gore vsak nas pozna.**

Ti hojlarija, rija ...

Klobuki, nahrbtnik,

pa čevlje na noge,

pa vsi smo veseli, ko gremo v gore.

Ti hojlarija, rija ...

**Ko pridemo v koč se imamo lepo,
pa drugi planinci še z nami pojo.**

Ti hojlarija, rija ...

**Na Planini pri Jezeru lušno je »bit«,
ker vsak jo dobi čisto malo po rit.**

Ti hojlarija, rija

Tako je odmevala planinska himna na poti proti Planini.

Kar 16 otrok, vzgojiteljici Mateja in Simona ter 10 otrok s Petro in Janjo iz enote Lastovica, vodnika Rašo in Stane ter medicinska sestra Marina se je odpravilo na pohajkovanje po Planini in okolici.

Doživeli smo pravi planinski sprejem s harmoniko, na Planini so nas pričakali oskrbnik Ivo, Olga ter kuharica Mari. Res je skrbela za naše prazne želodčke in kuhala kosila in večerje za prste obliznit. Otroci so povedali, da so jedli najboljši puding na svetu.

V ponedeljek sta nas vodnika popeljala okoli jezera in do lovske kočice, kje smo imeli čas za igro in pomerili moči med seboj.

Vsako jutro budnica ob harmoniki, zajtrk v jedilnici, napolnili smo plastenke, vodnika sta poskrbela za malico in pod pot noge.

Izleti, ki smo jih realizirali v planinskem tednu:

torek: Planina Dedno polje (1560 m),

sreda: Planina v Lazu (1560 m),

četrtek: Planina Viševnik (1620 m).

Tudi za prijetne popoldneva sta poskrbela vodnika. V torek nas je obiskal reševalni kuža Troj in nam pokazal, kako se lahko igra z nami skrivalnice, ko pa gre zares, pa v gorah rešuje ljudi.

Vodnika sta nam pokazala planinsko opremo in nas varovala, ko smo plezali po skali.

Da pa smo postali pravi planinci, smo dobili eno ali več čez rit in planinsko ime pri krstu. Držali smo planinsko kolono, se učili o varni planinski hoji ter se naučili drugih planinskih veščin: spoznavali gorsko cvetje, opazovali živali v gorskem svetu... Koliko zanimivosti se je zgodilo ob samih poteh. Opazovali smo travnik, poln metuljev, nabirali dušico in plahtico in se čudili pogačici v vsej njeni lepoti. Stane jih je stresal kar iz rokava in za vsako rož'co je povedal veliko zanimivosti.

Odlična ekipa je pripeljala v Ljubljano zadovoljne otroke. Polni so bili pozitivnih vtisov in lepih spominov, ki jih bodo nosili še dolgo s seboj in bodo z veseljem in pogumno polnili planinsko knjižico z žigi. Mogoče kateri zaide ponovno na Planino.

Ivo bi dejal : »Z veseljem, DOBRODOŠLI«.

Nekaj izjav:

Najboljš mi je bilo, ko smo šli po strmih skalah na Viševnik in ko smo pritekli do koč, nas je Ivo čakal s harmoniko (Filip R.).

Imeli smo pižama party in pred našo koč je pristal helikopter. Vsi smo zavriskali od veselja. Na poteh smo opazovali markacije (Samuel).

Dobili smo po riti, bilo je zelo zabavno (Lara K.).

Mari je spekla slastne kolačke, plezali smo po skali, veliko smo se igrali (Alya).

Dobil sem planinsko ime Macesen. Prišel je kuža Troj in nas poiskal (Neo).

Veliko smo se lovili okoli koč, zbudila nas je harmonika, spoznali smo veliko rožic (Tadej).

Opazovali smo rožice in zvečer imeli party, bili smo visoko na Viševniku, krstil smo se, postal sem Gams (Viktor).

ŠMOHOR, 21. 4. 2018

HELENA NOVAK

Šest se nas je zbralo, da se podamo v zasavsko pogorje. Prav nič pomladno, ampak kar poletno vroče je bilo, ko smo se vzpenjali proti Domu na Šmohorju. Tempo je bil zmeren, da smo lahko klepetali in zraven opazovali lepoto pisanega cvetja in cvetočih dreves. Hladilo nas je pivo, zabaval pa Herman s svojimi šalami. Na poti domov smo se ustavili na Trojanah. Eni so komaj dočakali odlične vampe, drugi smo se sladkali s krofi. Lepo nam je bilo. Hvala, Herman!

FURLANOVA POT – GRADIŠKA TURA (793 M)

STANISLAV KRAGELJ

Meseca aprila, ko je po naših hribih sneg, nas je mikala plezarija po zavarovani poti. Furlanova pot na Gradiško Turo pa bo kopna, samo veter je lahko moteč. Nabralo se nas je za avto in pol, ki smo si na parkirišču pod Gradiško Turo nadeli pasove, varovalne komplete in čelado. Okoli nas je pihalo kot za stavo, višje pa je izgledalo mirno. Po obveznem fotografiranju smo se povzpeli pod Furlanovo zavarovano pot.

Najprej smo malo poplezali, da smo prišli do varoval. Ko sem bil kakih dvajset metrov nad vstopom, sem opazil, da se nekdo obotavlja pred vstopom v smer. Sestopil sem do njega in se pogovoril z njim. Obšla ga je manjša slabost, ki je čez čas minila. Skupaj sva se vzpenjala do panoramske plošče, kjer smo imeli osvežilni počitek. Veter je pojenjal, tako da nam je bilo kar toplo. Od razgledne ploščadi naprej poteka smer po razu, zato je večja izpostavljenost in tudi fantastičen razgled na Vipavsko dolino in Vipavo pod nami.

Kmalu smo bili na vrhu skalnega dela s 170 m jeklene vrvi. Sneli smo varovalno opremo in nadaljevali do vrha (761m) s križem in vpisno knjigo. Tik pred vrhom smo opazili napis na skali: »Kadar ona tod mimo gre, pa naj bo maj ali ne, ti vedno pozdravi to moje dekle«. Pa je ni bilo. Mi smo jo čakali z avrikli, ki so cveteli.

Pravi vrh je višje nad nami v gozdu in je nerazgleden vrh. Pričelo je močnejše pihati, umaknili smo se z vrha na pot, ki nas je pripeljala do Gradišča. Malo nižje, v zavetju dreves, smo pomalicali. Sestopili smo po poti, kjer rasto divji asparagusi. Mladi poganjki so prav prijetnega okusa, malo pogrenijo, preveč pa jih ni priporočljivo pozobati. Kmalu smo prišli na pešpot, ki gre od Gradišča do cerkve Sv. Nikolaj. Med hojo proti Gradišču smo opazovali plezalce v bližnji steni. Naleteli smo na kolono gosenic sprevodnega prelca. Gosenice se ne smemo dotikati, ker povzroča kožno vnetje. Tudi

za živali je gosenica zelo nevarna. Z Gradišča smo se zapeljali pogledat Egipčanska sarkofaga družine Lavrin-Hrovatin na vipavskem pokopališču. Pogledali smo tudi baročni park s kipi dečkov, ki držijo v rokah živali, pridelke in razne predmete. Nasproti kipom je graščina Lanthieri (Beneška kultura). Vstopili smo v park za graščino, kjer smo si ogledali deltasti izvir reke Vipave. Vseh izvirov je sedem, čez reko Vipavo pa vodi petindvajset mostov.

V bližnjem lokalu smo posedli pod velik senčnik, in ko smo za zdravico dobili naročeno pijačo, smo vsi v en glas zapeli "Vse najboljše za te,...". Dva udeleženca sta namreč praznovala rojstni dan. Po vipavski dolini je deževalo, ko smo šli proti domu.

PO TREH FERATAH V DOLINI GLINŠČICE

STANISLAV KRAGELJ

Pripeljali smo se v vas Jezero (S. Lorenzo, 375 m). Z zgornjega razgledišča smo se razgledali po dolini

Glinščice. Po dolini, dolgi 12 km, se vije reka Glinščica, ki se je zarezala globoko v kraški svet med Steno in Kraškim hribom. Za nami pa so stene, kjer so tri ferate: Bruno Biondi, Nos in ferata Zimska roža.

Najprej smo se podali v ferato Bruno Biondi. Ferata je pravi preizkus za feratarje, ki imajo namen plezati v slovenskih gorah po zavarovanih poteh. Tukaj smo obnovili tehniko gibanje v prečkah, da roke ne trpijo preveč. Preizkusili smo samovarovanje s popkovino v nevarnih odsekih. Ujeli smo ne prevroč sončen dan, vendar nas je smer kar dobro pogrela. Od izstopa s ferate smo se po gozdni poti, med šparglji, spustili malo nižje do ferate Zimska roža. Pod ferato smo srečali člane pobratenega društva SPD Trst. Pod budnim očesom članov društva SPD Trst smo splezali ferato Nos in nato sestopili po ferati Zimska roža. S pobratenimi prijatelji smo pokramljalo in nazdravili, potem pa smo se odpravili do parkirišča, kjer smo pospravili varovalno opremo.

Sledila je krožna pot po Glinščici. Z zgornjega razgledišča smo krenili proti kolesarski in peš poti,

kjer je bila do leta 1968 speljana železniška proga Hrpelje–Trst. Ob lepem vremenu se po tej progi kar nekaj kolesarskih navdušencev odloči za to razgledno turo in kolesarijo vse do Trsta. Mi pa smo kolesarko stezo prečkali in nadaljevali do razgledišča Zabrežec ter sestopili do Glinščice, kjer smo se v sveži in čisti vodi osvežili, grla pa smo splahnili v gostišču Premuda.

Iz naselja Boljunec smo nadaljevali ob strugi, kjer je speljana urejena peš pot, ki nas bo pripeljala do kraja Botač. Ob poti so ostanki 14 km dolgega vodovoda. Ogledali smo si cerkvico Marije na Pečah, ki se nahaja ob vznožju Kraškega hriba. Tu se je še možno povzpeti do spomenika Emilia Comicija. Vrnili smo se na spodnjo pot in nadaljevali do slapu Supet, kjer je prehod med flišno in kraško podlago. Dolina Glinščice

je bila zaradi svoje biotske raznovrstnosti leta 1996 razglašena za naravni rezervat. Od kraja Botač smo se povzpeli na Draško planoto z vrhom Mala Stena–Griža.

Na Draškem krasu je na travnikih polno pomladnega cvetja in pogledi v dolino Glinščice in naprej do Trsta in morja so čudoviti. Sonce je počasi začelo izgubljati moč, zato smo se odpravili proti domu.

KOŠČEK SONCA BLIZU MORJA

MARUŠA REYA

Še zjutraj nisem bila prepričana, da se bo iz tako žalostnega vremena lahko izcimilo kaj dobrega. Zima že (pre)dolgo opleta z repom. Kljub temu da imamo samo še nekaj dni do koledarske (meteorološka je tako že bila) pomladi, so jutranje temperature okoli ničle in za popoldne in tudi še jutri napovedujejo snežne padavine vse do nižin. To me sicer ne moti, ampak za izlet vreme pač ni idealno.

Ampak, naš vodnik Stane K., ki nas tudi hitro in varno s kombijem odpelje proti morju in pripelje nazaj v Ljubljano, ima tam zgoraj očitno zveze in se nič ne boji. Mu zaupamo.

Izlet je v Gorskem popotniku že vnaprej izčrpno opisala Marinka K. S., ki pa je vodenje predala Stanetu, tako da meni preostane le bolj osebno doživetje, pa mala sprememba plana. Namesto vožnje do Socerba smo tja šli peš. Še bolje!

Obljubljen »sprehod« na Tinjan iz Ospa in od tam še čez Kastelec na Socerb je s sobote prestavljen na nedeljo, 18. marca 2018. Vmes pa veliko zanimivosti, ki jih zna Stane lepo pripovedovati. Sem se spraševala, če je po izobrazbi geolog, ko tako prepričljivo govori o sestavi tal in o tem, kako je bilo tu še pred skromnimi 250 milijoni leti morje, pred 50 milijoni pa se je morsko dno pričelo sesipati in nastali so skladi fliša, lepo videnega po poti na Tinjan. Na drugi strani Ospa

pa je zemlja kraška z značilnimi skalami in vrtačami rodovitne zemlje. Vedno rada prisluhnem kakršnikoli informaciji o naravi, zgodovini, času, dogodkih, pač o vsem, kar se tiče okoliša, po katerem hodimo. Sprva kar nismo mogli verjeti, ampak že ob osmih zjutraj, ko smo se počasi skapljali iz polnega kombija – bilo nas je osem pohodnikov – nas je na ne-parkirnem prostoru v kampu, malček ven iz centra Ospa, poleg burje objelo še sonce.

S o n c e! Tako željni smo ga te dni, da so se nam takoj lica razlezla in korak je postal udaren. No, po pravici rečeno, tale Tinjan s 374 metri res ni presežek, ker pa nas čaka še Socerb, se bomo pa kar lepo sprehodili »gor–dol, gor–dol«. Stane pravi, da bomo naredili osmico, meni se zdi bolj šestica, saj le pri Socerbu uporabimo krožno pot.

Kakorkoli, sončen začetek dneva in poti je odličen, vodnik odgovoren in zabaven, družba prijetna. Osebo sem spoznala tri nove in mlajše obraze, kar je danes že redkost, saj je povprečna starost v našem društvu bolj ali manj upokojenska. Stane nas je na vsakem drugem koraku seganjal skupaj kot svoje ovčke, da nas poslika.

Pod vrhom **vasi Tinjan** se odpre krasen razgled na Trst, začetke kraškega roba, Socerb, Kastelec, osapska stena, črnokalski viadukt – inženirski in gradbeni presežek, ki navdušuje z dolžino 1065 metrov. Najvišji steber je visok 87,5 metra, skupaj z voziščno (prekladno) konstrukcijo pa 95 metrov. Sedemnajst let mineva od začetka gradnje dober kilometer dolgega in v najvišji točki skoraj sto metrov visokega viadukta.

Pred cerkvenimi vrati vidimo napis z obrazložitvijo, da je to cerkev Sv. Mihaela. Take in podobne table z opisom stavbe, kraja, dogodka, opremljene s fotografijo ali zemljevidom vedno pofotografiram, da si doma v miru preberem, če si vsega že ne morem zapomniti. Blizu, v zavetrju je tudi štampljka Slovenske planinske poti. Tinjan je po novem šele tretja točka z začetka ali konca te poti. V novi knjižici je na začetku (ali koncu) sedaj

pred Ankaranom dodan še Debeli Rtič ob Jadranskem morju. Ampak tale žig je pa že kar sramotno oguljen. Ob odtisu ni videti nič, samo zamazan rob. So pa zato markacije ob poti čisto sveže.

Od časa do časa močno zapiha, na povratku z vrha pa se začnejo zbirati oblaki in ni več tako prijazno, vidljivost pa še vedno odlična. Iz sredine vasi gremo malo nazaj proti Gabrovici in se usmerimo proti Osapski previsni steni z jamo, tokrat napolnjeni z jezercem, saj je zaradi obilice padavin vode obilo in dere v hudournikih. Pot do te točke je v teh razmerah malce zoprna, kamni so vlažni in drsijo, treba je biti pazljiv. V teh plezalnih stenah domuje tudi velika uharica, ki je ogrožena prav zaradi plezalcev, ki lahko v času gnezdenja motijo njihov mir. Ravno zaradi nje je del stene za plezalce zaprt. Ja, ljudje res na vse mogoče načine vdramo v zasebnost narave...

Steni se približamo tudi z druge strani, ko se po poti mimo nje pred vasjo Kastelec vzpenjamo na kraško planoto. Tam se burja še posebej raznor. Srečamo se s čredo konj, značilnih za ta predel. Mene jih je malo strah, saj so tako veliki, in ko začnejo korakati proti tebi, najprej eden, nato še drugi, je malce neprijetno.

Kastelec je s 317 metri nižji kot Tinjan, je pa zato **Socerb** nekaj višji. Tako kot Kastelec je tudi Socerb gručasto naselje, ležeče na pomolu, zgrajenem iz fliša in apnenca. Okoli 30 metrov nad naseljem stojijo ruševine gradu Socerb, v katerih je sedaj gostišče.

Nekaj nas je na hitro zlilo vase sicer dober kapučin, tako oceni poznavalka Zmaga, ker pa je notri samo »nobel« restavracija, ga spijemo v preddverju. Spuščamo se na drugo stran, kjer pridemo prav do roba Slovenije, mimo vasi Prebenico (Križpot). Pot navzdol je lepša kot navzgor, kamnita in ne tako blatna. Blatu in lužam se danes res nismo mogli izogniti, zemlja je prepojena tam, kjer ne more požirati vode.

Ampak zadovoljstvo z izletom je bilo na koncu vrhunsko, prav vsi smo ugotavljali, kakšno srečo smo imeli tudi z vremenom, saj so bile že naslednji dan na primorski avtocesti spet težave zaradi novozapadlega snega..

ODŠEL SI, JANEZ...

MARUŠA REYA

... a mi smo ostali. Kar malce krive se počutimo zato. Zakaj, kako, saj si še zadnjič, ko smo se videli... in tako naprej. Ne razumemo, utihnemo in nam je hudo.

Ne vem, če sem prava oseba, ki te zadnjič naslavlja. Nisem te poznala ne dolgo in ne dobro. Pa še to le preko našega planinskega društva. Pa vendar si bom vzela besedo, dve. Tebe res ni več, vendar tisto, kar pravijo, je resnica: ostal boš v naših mislih in srcih. Več kot dva meseca je že, kar si nas zapustil, ali pa smo morda mi zapustili tebe, tega ne bomo izvedeli, pa nas še kar boli. Kako je moralo boleti še tebe, da si se tako odločil.

Res, nisem te poznala dobro, samo z naših izletov. Tisti, ki ljubi naravo, hribe, goro, skalo, kamen... tisti je meni blizu.

Ko smo pripravljali razstavo ob 40-letnici našega planinskega društva, je bilo pred menoj nešteto starih, lepih, zanimivih fotografij, seveda večina z izletov, pa s Planine pri Jezeru, tudi še črno-bele, žal, velika večina brez datuma. Videlo pa se je, kje je izžarevala mladost, zagnanost, prešernost in vse, kar je tako lepo človeškega. Tudi ti si bil med njimi, pravzaprav te je bilo povsod dosti... Ta del tvojega življenja je moral biti res bogat.

Govoril nisi prav veliko, včasih se mi je zdelo, da se pogovarjaš sam s seboj, tudi čemer si znal biti.

Se mi je zdelo, kot da bi rad, da te pustimo na miru. Vendar se je s teboj dalo vse urediti. Seveda govorim o izletih, o tistih zadnjih desetih letih, kar sem tudi jaz hodila s teboj.

Sredini izleti so bili tvoj izum. Narejeni za upokoјence, ki imajo čas čez teden, ki ne zmorejo več plezarij in ki imajo radi pohajanja gori-doli-naokoli... Vsako drugo sredo pomladi in jeseni je bil načrtovan izlet, ampak zadeva je bila zelo premakljiva. Če vreme ni držalo, je bil lahko tudi četrtek ali petek, ali pa tisti teden vmes. Tudi ura je bila lahko prestavljena. To sploh ni bil problem. Vse se je dalo brez problemov dogovoriti. Pa še to. Kombi je bil vedno polno zaseden, včasih je bil potreben še dodaten avto.

Torej – vedno dober odziv, ne vem, če se je v zadnjih letih lahko še kdo meril s teboj. Kjerkoli sem bila s teboj, si ob izstopu iz kombija namignil: »Maruša, a boš lahko...?« »Seveda bom, Janez, že pišem«, sem vesela odgovorila in v mislim že začejala članek z uvodnimi besedami in uvodno fotografijo. Tega me res ni bilo treba nikoli prositi. Pač rada obujam spomine, tudi na papirju, kot sedajle.

Najbolj legendarni so bili tvoji peš pohodi iz Ljubljane na Planino pri Jezeru. Osebnost si te avanture nisem nikoli privoščila, ampak, tisti, ki so hodili, so bili vedno znova navdušeni. Mislim celo, da jih je bilo iz leta v leto več. Tak pohod bi človek lahko na neki način primerjal z življenjem. Začneš neko pot, ki je že določena, pa vendar se med njo dogaja vse sorte. Situacije se menjajo, sopohodniki tudi, razpoloženja nihajo, vse je sicer na neki način predvidljivo, pa vendar nikoli ne veš, kaj te čaka za ovinkom...

Zadnjič sem te videla in ti stisnila roko, ko si na našem letošnjem občnem zboru planincev prejel priznanje.

Takole, Janez,

res samo skopo besedo ali dve sem ti privoščila, ampak, prepričana sem, da sleherni izmed nas nosi v sebi svoj »govor«, pa ga ne zna ali zmore povedati naglas, morda ga bo povedal samo tebi.

In še, oprosti Janez, če te nismo razumeli, smo pač samo ljudje. Obljubim pa ti lahko, da te zlepa ne bomo pozabili...

NOVOSTI NA NAŠI KOČI

TOMO RUSIMOVICH

Ena prvih letošnjih akcij na koči na Planini pri Jezeru je bila obnova vhoda v kočo, ki je bil dotrajan, saj je cementni estrih odstopil in ni dajal najboljšega vtisa

Ekipo talentiranih zidarjev amaterjev

Novi vhod sta popestrila nov predpražnik in nova tabla koč, ki ima sedaj namesto PD Integral napis PD LPP

Protokol otvoritve novega vhoda

80 novih blazin v opranih prevlekah z zadrgo

za obiskovalca. Prva faza je bila odstranitev estriha in betoniranje odprtine za železen predpražnik, ki se ga je lotila vrhunska ekipa zidarjev amaterjev. V drugi fazi pa je keramičar oblekel vhodno ploščad v ploščice, ki so skupaj z novim predpražnikom bistveno polepšale prvi vtis obiskovalcev, ki vstopajo v našo postojanko.

Vsa ležišča v koči so dobila nove blazine, ležišča v prvem nadstropju pa so namesto dek dobila nove prešite odeje, ki so lažje in bolj prijetne za naše goste.

Pred začetkom sezone je bilo treba odstraniti zamete snega, ki so bili konec aprila še vedno visoki meter in pol. Boštjan je z bagrom očistil pot in traktorski prevoz ni bil več problematičen.

Zaradi vetroloma smo začasno zaprli dve poti, ki ju vzdržuje naše društvo: strmo pot ali "bližnjico" od odcepa za Planino v Lazu do Pungrata in pot od odcepa za Planino v Lazu do Planine v Lazu. Strma pot je še vedno zaprta, ker so v delu poti, kjer se začne vzpon, še vedno podrte večje smreke, ki jih mora odstraniti

lastnik. Pot na Planino v Lazu pa je očiščena, razen nekaj ležečih smrek na začetku poti (od odcepa strma pot–Planina v Lazu), ki so prevelike in imajo koreninski sistem tik nad potjo, zato jih bo treba najprej izvleči s traktorjem in nato prežagati.

Del ekipe KD LPP

Pri akciji “žaganje drv” so nam na pomoč priskočili člani Kolesarskega društva LPP, ki so 14 metrov drv zrezali v dobrih štirih urah in tako postavili rekord v žaganju drv, ki ga lahko doseže le vrhunsko uigran tim.

Rado je dvakrat prežagal in že so drva odpeljali do “skladateljev”

Skladatelja

Uspešno je tudi delovanje naše toplotne črpalke, ki zagotavlja dovolj tople vode, ki jo segreje solarna elektrika. Toplotna črpalka istočasno skrbi, da v kuhinji ni prevroče (odvzem zraka) in da je v pomožnem skladišču primerno hladno za pijačo, sadje in zelenjavo.

Toplotna črpalka zagotavlja 300 l vode, segrete od 40 – 60 °C

Stane se je izkazal tudi na delovni akciji pri zamenjavi dotrajane klopi pri brunarici in montiranju nosilca za satelitski krožnik.

Miza že stoji, še malo pobrusimo in namažemo z oljem

Z Janezom sva pred montažo nove nosilne konstrukcije za kolektorje zamenjala 38 strešnih elementov Gerard, ki so bili poškodovani pri poškodbi stare

Novi nosilec satelitskega krožnika bo brez problema ključeval vetru

Višinska dela na strehi z alpinistično tehniko varovanja

Polomljeni kolektorji

nosilne konstrukcije solarnih modulov, ki ni zdržala teže približno 5 m snega.

Poseben podvig je bila zamenjava poškodovanih solarnih kolektorjev, ki jih je zaradi prešibke nosilne konstrukcije uničila zima. Sneg, ki se je topil, je potrgal okvirje kolektorjev in solarne panele premaknil za pol metra ter jih polomil. Z dobaviteljem smo se dogovorili za sanacijo nastale škode in jo uspešno izvedli.

Pridni pa so bili tudi reševalci GRS Bohinj, ki so v celoti prenovili svojo postojanko v bližini naše koče. Prenova je bila nujna, saj je stara koča zaradi slabih temeljev in slabe izolacije začela gniti in tudi lesna goba je naredila svoje. Streha je preko zime začela puščati in pustila posledice tudi v koči. Res lahko rečemo »kapo dol« požrtvovalnim reševalcem, ki so svoj planinski dom

Montaža nove, močnejše, dvojne nosilne konstrukcije

Pridne roke članov GRS Bohinj so se izkazale tudi tokrat

Upamo, da bo nova konstrukcija zdržala naslednjo zimo

Nova lepotica v naši sosesčini

v celoti obnovili in jim bo še dolgo služil za družabne aktivnosti in oddih.

Poleg opisnega smo opravili še veliko dela in izboljšav, ki niso opisane. Namen članka je prikazati, kako zahtevno je vzdrževanje naše kočje in koliko pridnih rok je potrebno, da vse teče tako, kot smo si zamislili. Koča je v ponos vsem članom našega društva in vsi, ki se trudimo, da bi bila v dobrem stanju in ustrezno posodobljena, se zavedamo odgovornosti do tistih udarnikov, ki so iz pogorišča stare kočje postavili ta dom, ki je gotovo eden najlepših v Fužinskih planinah.

E-TURIZEM NA KOČI NA PLANINI PRI JEZERU

TOMO RUSIMOVICH

PONUDNIK	
Naziv:	PLANINSKO DRUSTVO LPP
Naslov:	Celovška cesta 160, Ljubljana, Ljubljana
Davčna številka:	80250505
OBJEKT	
ID (AJPEŠ RNO):	109826
Naziv:	PLANINSKA KOČA NA PLANINI PRI JEZERU
OBDOBJE	
Mesec in leto:	junij 2018 (Podatki oddani preko AJPEŠ eTurizem)

GOSTJE	St. prihodov	St. prenočitev
Avstralija	2	2
Avstrija	4	4
Belgija	13	15
Kanada	1	1
Hrvaška	5	5
Ceška	53	53
Danska	10	10
Finska	1	1
Francija	4	5
Nemčija	47	48
Madžarska	19	19
Irska	1	1
Izrael	7	7
Italija	3	6
Južna Koreja	2	2
Malezija	1	1
Nizozemska	20	20
Poljska	4	4
Romunija	1	1
Slovenija	71	73
Svedska	4	4
Svica	1	1
Velika Britanija	18	18
Združene države Amerike	22	22
SKUPAJ		
Domači	71	73
Tuji skupaj	243	250
SKUPAJ	314	323

Podatki o prenočitvah za junij 2018, ki so bili registrirani v aplikaciji Ajpesa eTurizem. Tabela smo dobili od občine Bohinj in je osnova za plačilo turistične takse. Prenočilo je 77 % tujcev in 23 % domačih planincev. V tabeli si lahko ogledate, od kod vse so prišli naši gostje. V podatkih niso zajeti planinski tabori: 3 x vrtec H. C. Andersena in planinski tabor SPD Trst. Udeleženci mladinskih planinskih taborov so oproščeni turistične takse, zato se o njihovih prenočitvah ne poroča.

IN NAJ PLANINSKA POT JE ...

Prispevek je bil objavljen na spletni strani PZS

<https://www.pzs.si/novice.php?pid=12691>

OBJAVILA MANCA ČUJEŽ

V Sloveniji imamo več kot 10 tisoč kilometrov planinskih poti. V akciji Očistimo naše gore so tokrat skupaj s Planinsko zvezo Slovenije iskali najlepšo med 55 predlogi poti, ki so jih planinci in planinke predlagali do konca maja. Zmagovalka je prepričljivo postala krožna pot Planina Blato-Planina pri Jezeru-Planina Dedno polje-Vrata (pod Zelharico)-Prehodavci-Dvojno jezero-Štapce-Ovčarija-Planina pri Jezeru-Planina Blato.

Konec junija se je izteklo glasovanje za naj planinsko pot. Planinke in planinci so zmagovalni (krožni) poti **Planina Blato-Planina pri Jezeru-Planina Dedno polje-Vrata (pod Zelharico)-Prehodavci-Dvojno jezero-Štapce-Ovčarija-Planina pri Jezeru-Planina Blato** namenili skoraj dvakrat toliko glasov kot drugouvrščeni poti **Aljažev dom v Vratih-Bovški Gamsovec-Stenar-Aljažev dom v Vratih**. Na tretje mesto se je uvrstila planinska pot **Soriška planina-Ratitovec**.

Naj planinska pot združuje dve lepi pohodni izkušnji iz osrčja Julijskih Alp: pot po bohinjskih planinah s pohodno potjo po čudovitem visokogorju, kot ga ponuja Dolina Triglavskih jezer. Posamezne etape poti so označene kot lahka oziroma kot zahtevna pot. Planinci se lahko na pot odpravijo s primerno planinsko opremo, saj je na nekaterih odsekih še vedno sneg. Pot brez vmesnih postankov od povprečnega planinca zahteva dobrih 11 ur hoje.

V (o)skrbi treh društev

Za izglasovano naj planinsko pot skrbijo tri planinska društva: PD LPP, PD Ljubljana Matica in PD Radeče. Da je pot dobila največ glasov, ni le potrditev, da je pot pri planincih priljubljena, ampak je tudi priznanje in zahvala markacistom, ki skrbijo, da je pot lepo

Zmagovalka akcije Naj planinska pot, na fotografiji je Dedno polje (foto Ivi Čepin)

vzdrževana, varna in označena. V akciji Očistimo naše gore, ki poteka pod okriljem Zavarovalnice Triglav, bodo markacistom vseh treh planinskih društev, ki skrbijo za zmagovalno pot, skupaj s partnerjem projekta Naj planinska pot Intersport Slovenija predali bone za športno obutev.

»V največji slovenski zavarovalnici se zavedamo, da je le urejena in jasno označena planinska pot varna za njene uporabnike, zato smo želeli v deveti sezoni akcije Očistimo naše gore posebno priznanje dati velikokrat prezrtemu delu markacistov,« je povedal Luka Pušnik, direktor službe za korporativno komuniciranje v Zavarovalnici Triglav.

Korak v pravo smer

Za mrežo več kot 2000 planinskih poti v skupni dolžini dobrih 10.000 kilometrov, ki prepredajo večino države, skrbi Planinska zveza Slovenije. »V Planinski zvezi Slovenije smo veseli vsake pobude in akcije, s katero prispevamo k dvigu urejenosti planinskih poti in zavedanju, da mora za vse planinske poti nekdo skrbeti, in to so markacisti v planinskih društvih ter PZS. S to akcijo smo naredili korak v pravo smer,« poudarja Matej Planko, generalni sekretar Planinske zveze Slovenije.

Da bi spodbudili obnovo slabše ohranjenih planinskih poti, sta PZS in Očistimo naše gore letos pripravila tudi razpis Planinskim društvom za sofinanciranje obnove ene od poti. Med 10 prispelimi vlogami društev je bila za prenovo izbrana pot od parkirišča pod slapom Rinka do Frischaufovega doma na Okrešlju, ki je v oskrbi PD Celje Matica. Glavni poudarki obnove poti bodo markiranje, erozijska zaščita in zamenjava brvi nad slapom, menjava jeklenic, zamenjava smernih

tabel in drogov. Pri delih bo sodelovalo od 10 do 15 markacistov, dokončana pa bo predvidoma do konca jeseni letošnjega leta.

NAŠA KOČA SE JE PREKO SATELITA POVEZALA NA INTERNET

TOMO RUSIMOVČ

Dolgo smo se upirali ideji, da bi nabavili satelitski internet, ki ga nekatere koče v visokogorju že imajo,

Prvi kontakt s satelitom je uspel

Novi krožnik je pod streho na varnem pred snegom

toda na koncu je bila potreba po zadovoljevanju potreb države in pa visoke kazni za neizpolnjevanje zakonskih zahtev o obveznem javljanju podatkov o prenočiščih prelomna, in akcija je stekla.

Najprej smo se pozanimali, kdo ima največ izkušenj z vzpostavljanjem satelitskega interneta v okolici Triglava. Našli smo izvajalca, ki je s satelitskim internetom opremil Prešernovo kočo na Stolu, Kovinarsko kočo v Krmi, Vodnikov dom na Velem polju, Dom Planika pod Triglavom, Kočo pri Triglavskih jezerih, kočo pri Savici, Aljažev dom v Vratih idr. Navezali smo stike z njim in se dogovorili za pogoje in preizkus opreme. Krožnik smo pritrdili na klop pred vhodom in ga usmerili proti satelitu, ki je 360 nad horizontom in 40 južno (v smeri Pršivca). Najbolj me je skrbelo, da bo masiv Pršivca previsok za kot 360

Koča na Planini pri Jezeru, 1453m	
Coupon for internet access	
SSID:	Slovenian Mountains WiFi
Login URL:	http://login.wiod.si
Username:	knpi-00001
Password:	2319275
Included data transfer:	100 MB
Logout URL:	http://logout.wiod.si

Kupon za dostop do interneta

nad horizontom. Moj strah je bil nepotreben, saj je bil signal s satelita odličen in je preizkus v celoti uspel. Določili smo mesto krožnika na južni fasadi in se pogovorili o pogodbi za najem opreme.

S Stanetom sva že teden prej montirala nosilec za krožnik in vse je bilo pripravljeno za preklap prenosa podatkov z zemeljske povezave na satelitsko. Montaža je potekala dokaj hitro; najprej smo pritrdili in usmerili krožnik, nato kabel s signalom potegnili do modema v kuhinji, montirali ruter za WiFi in priklopili naši dve davčni blagajni. Vse je delovalo »iz prve«, kot pravijo. V pogodbi imamo mesečno kvoto 20 GB prenosa, kar je več kot preveč za naše potrebe. Monter nam je priporočil, naj viške prodajamo našim gostom, tako

Koča na Planini pri Jezeru

Nakup dostopa do interneta

100MB	6€
-------	----

- kupon lahko kupite na blagajni
- sočasen dostop je omogočen z ene naprave hkrati
- !!! izključni samodejno sinhronizacijo fotografij z Dropbox, Google Drive, .. !!!

Prijava na internet

	uporabniško ime
	geslo

Prijavi se

Prijavna forma za WiFi dostop do interneta (pametni telefon, tablica ali računalnik)

kot to delajo v Koči pri Triglavskih jezerih, in si na ta način pokrijejo mesečno najemnino.

Navezali smo stike s firmo, ki se ukvarja s prodajo satelitskega interneta, in kmalu je bil dogovor sklenjen. Dobili smo 200 kuponov za dostop do interneta, ki zagotavljajo prenos 100 MB, ki jih lvo prodaja po ceni 6 €. Od tega dobi 2€ avtor programske opreme, 4€ pa ostane nam. Enako ceno za kupone imajo tudi v Koči pri Triglavskih jezerih. Ko smo dobili kupone, smo jih natisnili in narezali ter pripravili obvestilo o prodaji interneta.

Ko sem prišel na kočjo in predal oskrbniku kupone, sem takoj kupil prvi kupon in se s svojim telefonom uspešno prijavil na internet. Na YouTube smo poslušali štiri poskočnice in 100 megabajtov je bilo »pokurjenih«. Enako je storil tudi znanec in ni bilo problema. Ko pa smo odšli in je oskrbnik prodal tretji kupon, se je zapletlo. Lastnik kupona se je uspešno prijavil na internet, potem pa je telefon začel delati po svoje: sinhroniziral je fotografije z Googlom, naložil posodobitve, in ko si je lastnik telefona hotel pogledati še e-pošto, ni bilo več povezave, ker je že »pokuril« 100 MB. Ko smo poklicali ponudnika te storitve, je ta problem raziskal in nam razložil, da je tudi tretji kuponček uspešno naredil 100 MB prometa in da bo moral razočarani uporabnik kupiti nov kupon, če hoče nadaljevati. Na našo željo je nato v prijavno okno dodal obvestilo, da je potrebno pred prijavo na satelitski internet izključiti vse posodobitve in sinhronizacije (če to znaš, pa je že drugo vprašanje). Tako da pametni telefoni včasih kaj naredijo, ne da bi lastnik to vedel in nadziral, kako mu telefon komunicira z internetom. Pametni lastniki imajo zato raje izključen telefon in se s tem ukvarjajo v dolini. Vendar je bilo pri odločitvi, da prodajamo dostop do interneta, v ospredju dejstvo, da v naši koči prespi okoli 80 odstotkov tujcev, ki bi mogoče rabili dostop do svojega e-maila in pogledali kakšne zanimivosti iz domačega okolja. Po drugi strani pa tak način omejene uporabe interneta (prodajamo količino) preprečuje, da bi v naši koči vsi brskali po svojih telefonih in se ne bi pogovarjali med seboj, kar je pogost pojav v dolini.

SMEH V BURNIH DNEH

SLAVKO KRUŠNIK

V najnovejši knjige »Smeh v burnih dneh« se član našega PD LPP Slavko Krušnik ukvarja predvsem s politiko, za razvedrilo pa objavlja – kot ponavadi – 651 šal. Majhen del tega izbora najdete tudi v tej številki Gorskega popotnika – seveda spet le za razvedrilo.

Blondinka Slavka na glas fantazira pred prijateljico. »Moj idealen moški bo moral sijati in žareti. Peti, pripovedovati šale in me tudi drugače zabavati. In biti ves čas z menoj doma. Samo s takim se bom poročila. Mi lahko kaj svetuješ glede tega?« »Poroči se s televizorjem.«

Pesnik je na vsak način želel izvedeti od kritika, kaj mu je bilo v njegovi pesniški zbirki najbolj všeč. »Pa si resnično želite izvedeti, kateri stavek v vaši pesniški zbirki mi je najbolj všeč?« je vprašal kritik. »Seveda hočem!« »Stavek na koncu zbirke, ki pravi: Ponatis prepovedan!«

Jože in Franci sta odšla v ribjo restavracijo in naročila večjo ribo. Ko jo je natakar postregel, jo je Jože prerezal na večji in manjši kos, in manjšega postavil na Francijev krožnik. »Če bi jo jaz razdelil, bi sebi postregel z manjšim kosom!« je rekel Franci. »Vem, zato sem ti pa dal manjši kos!«

»To pecivo je od včeraj. Prosim, dajte mi današnjega!«
»Potem pridite jutri!«

Natakar je rekel gostu v restavraciji.: »Gospod, pizze vam ne bom zaračunal, ker je niste pojedli, zaračunal pa vam bom nož, ki ste ga uničili.«

»Pri nas doma ne pade na mizo niti kapljica alkohola.«
»Tako je tudi pri nas. Vedno točim izredno pazljivo.«

»Gospod natakar, napil sem se ga. Prosim, prinesite mi nekaj, da se bom streznil.« Natakar: »Takoj, gospod. Prinesem račun!«

IZLETI PD LPP 2018/19

datum, dan	izlet	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC 2018				
10. 3. so	Razsušica, Medvižica in Ostrič	L	5 ur	M. Koželj Stepic
17. 3. so	Tinjan in Socerb	L	4 ure	M. Koželj Stepic
APRIL 2018				
7. 4. so	Pufijev pohod na Čemšeniško planino	L	4 ure	T. Rusimovič
21. 4. so	Dom na Šmohorju	L	4 ure	H. Rednak
MAJ 2018				
13. 5. ne	Srečanje z SPD Trst	L	2 - 3 ure	T. Rusimovič
19. 5. so	Lovrenška jezera (naravovarstveni izlet)	L	5 - 6 ur	M. Koželj Stepic
26. 5. so	48. tabor ljubljanskih planincev	L	4 ure	F. Bergant
JUNIJ 2018				
9. 6. so	Olševa in Potočka zijalka	L	6 ur	M. Koželj Stepic
30. 6. so	Izvir Čabranke	L	3 - 4 ure	T. Trope
JULIJ 2018				
14.-15. 7. so, ne	Vrata - Škrlatica - Kriški podi - Pihavec - Bovški Grintevac - Vrata	ZZ	7 - 9 ur/dan	J. Medved
21. 7. so	Bogatin - Mahavšček - Pl. Govnjač	L	7 - 8 ur	J. Medved
AVGUST 2018				
4. 8. so	Prisojnik po Hanzovi poti	ZZ	8 - 9 ur	J. Medved
17. - 19. 8. pe, so, ne	Triglav 2018	ZZ	6 - 7 ur/dan	vodniki PD LPP
25. - 26. 8. so, ne	Jezerska Kočna	ZZ	8 - 9 ur/dan	T. Trope
SEPTEMBER 2018				
8. 9. so	Nanos	L	5 ur	T. Trope
15. - 16. 9. so, ne	Logarska - Ojstrica - Planjava - Kamniško sedlo - Brana - Turska gora - Logarska	ZZ	9 ur/dan	J. Medved
29. 9. so	Vrata - Šplevta - Vrata	Z	8 ur	J. Medved
OKTOBER 2018				
6. 10. so	Vrhovi nad Soriško planino	L	3 ure	T. Rusimovič
20. 10. so	Izlet v neznano	L	3 - 4 ure	F. Bergan H. Rednak
NOVEMBER 2017				
11. 11. ne	Kostanjeva nedelja s SPD Trst	L	2 - 3 ure	T. Rusimovič
24. 11. so	Lašček	L	5 ur	M. Koželj Stepic
DECEMBER 2018				
8. 12. so	Komna - Bogatinsko sedlo - Vrh nad Gracijo	S	8 ur	S. Kragelj
15. 12. so	Prednovoletno srečanje članov PD LPP Pr`Mehačk	L / S	3 - 4 ure	T. Rusimovič
JANUAR 2019				
5. - 6. 1. so, ne	Blejska koča - Debela peč (šola varne hoje pozimi)	S	6 ur/dan	S. Kragelj
18. 1. pe	Nočni pohod na Grmado	S	4 ur	F. Bergant
26. 1. so	Škabrijel	L	4 ure	M. Koželj Stepic
FEBRUAR 2019				
16. 2. so	Potepanje po Veliki planini	S	6 ur	S. Kragelj
23. 2. so	Tradicionalni pohod na Planino pri Jezeru	S	6 ur	S. Kragelj

Legenda:

L - lahka tura
Z - zahtevna tura

ZZ - zelo zahtevna tura
S - snežna tura